



## Ветеранам війни, праці, військової служби

Дорогі друзі!

1 жовтня Україна відзначає День ветерана, започаткування якого є виразом глибокої пошани суспільства до людей старшого покоління.

Від щирого серця вітаю Вас, дорогі ветерани-політехніки, з цим святом!

Ветеран – це високе, почесне і горде ймення. Його носить той, хто пройшов горнило Великої Вітчизняної війни, піднімав країну з руїн і попелу, вірно служив і захищав її в лавах Збройних сил та інших силових структур, вчив і виховував молоде покоління, науковими здобутками забезпечував передові рубежі вітчизняної промисловості.

Ваше життя – це жива історія, велика і велична правда, яку не спотворити жодній політичній кон'юктурі, жодним змінам у сучасному мінливому світі. Це постійна школа виховання молоді, взірець дієвого патріотизму для кожної чесної людини і свідомого громадянина, наочне свідчення єдності всіх поколінь нашого народу.

Бажаю Вам міцного здоров'я. Нам дуже потрібні Ваші глибокі знання, професійний досвід, незламність, невичерпний оптимізм, життєвий гарт. Залишайтеся і надалі у строю!

З повагою,  
М. З. Згуровський,  
ректор НТУУ «КПІ»

## На конференції ректорів технічних університетів Європи

14-15 вересня цього року на базі Віденського технічного університету відбулася XXV щорічна конференція ректорів технічних університетів Європи під назвою "Дослідницькі університети і технології в національному, європейському і міжнародному аспектах". На конференції відбувся обмін думками щодо заснування в Європі так званого Європейського технологічного інституту на зразок Масачусетського технологічного інституту. Мета створення такого закладу – компенсувати відставання технологічного розвитку Європи по відношенню до Південно-Східної Азії та Північної Америки. Рішення про відкриття такого технологічного інституту було прийнято Євросоюзом у



Учасники конференції

квітні, тож на цій конференції вже обговорювали конкретні складники діяльності майбутнього інституту. Окрім того, відбулася дуже важлива розмова щодо ролі дослідницьких університетів. Цю тему розглядали на секції "Дослідницькі університети – майбутнє Європи". Головна ідея діяльності названих університетів полягає в тому, щоб саме на базі мережі технічних університетів Європи організувати високотехнологічні дослідження за моделлю: освіта, наука, як фундаментальна, так і прикладна, та інновації.

Мається на увазі поєднання цих трьох елементів в єдине ціле, і вони мають бути покладені в основу нинішньої діяльності дослідницьких університетів та на найближчі десятиліття. У роботі цієї конференції взяв участь ректор НТУУ "КПІ" М.З. Згуровський. Своїми враженнями про конференцію він поділився з кореспондентом "КПІ".

За словами ректора, КПІ пережив етап виживання в середині 90-х років минулого століття, завершив етап структурного реформування і трансформувалася від моделі політехнічного інституту, притаманної централізованій економіці, до моделі технічного університету відкритого суспільства. Нині триває наступний етап розвитку КПІ, що полягає в наслідуванні кращих зразків технічних університетів світу (для

цього нам необхідно орієнтуватися на такі моделі). Тож європейська модель у тому вигляді, як її розуміють у Євросоюзі, дуже близька для КПІ – це по-перше, по-друге – КПІ, на думку ректора, має перевершити європейські стандарти щодо якості підготовки фахівців та проведення наукових досліджень. У Київській політехніці нагромаджено дуже хороші традиції й наукові школи. Тут спостерігаються стійкі тенденції, традиційно притаманні КПІ, щодо виконання фундаментальних досліджень більшими обсягами та в більших пропорціях, аніж це сьогодні роблять європейські технічні університети, здебільшого зорієнтовані на прикладні дослідження, які дають швидкий результат. Цього вимагає економіка Європи. Ми ж, наголосив ректор, все-таки маємо традиції виконувати фундаментальні дослідження, зорієнтовані на стратегіч-

ний розвиток. Отже, наразі – оптимальне поєднання як фундаментальних, так і прикладних досліджень. Але фундаментальна наука в поєднанні з інженерною творчістю та високоякісною освітою у новому для нас напрямі – це інноваційний розвиток, на який спрямовано діяльність технополісу, технопарку. Це є складники нашої моделі. Тому для нас так актуальна модель Європейського технологічного інституту, нам цікавий досвід роботи найкращих європейських технічних університетів – таких, як Аахенський, Віденський тощо. Втім, на думку М.Згуровського, завдання київських політехніків – всіляко наблизитися до цих хороших прикладів, з метою перевершити їх досягнення. І це нам до снаги.

Інф. "КПІ"

## ГОРДІСТЬ КПІ



Федір Зубач, Олександр Рибак, Борис Байденко, Богдан Нагірняк, Кирило Веденський

З XIII Міжнародної студентської олімпіади з математики, в якій уже багато років успішно виступають політехніки, команда НТУУ "КПІ" повернулася з черговою перемогою. Олександр Рибак (ФТІ) посів перше місце і здобув Гран-прі (втретє поспіль – абсолютний рекорд олімпіади!), його одноклубники Борис Байденко, Кирило Веденський та Богдан Нагірняк одержали дипломи третього ступеня. До складу команди входив і першокурсник ФТІ Федір Зубач, у якого перемоги ще попереду, а поки що він набуває "олімпійського" досвіду.

Про перебіг тих подій розмовляємо з п'ятикурсником Олександром Рибакком. За роки навчання в НТУУ "КПІ" він взяв участь практично в усіх всеукраїнських та міжнародних студентських олімпіадах, де часто обіймав найвищі сходинки п'єдесталу. Про нього із задоволенням згадують у своїх звітах представники Міносвіти, ним та його друзями пишуться в ліцеї "Лідер", де розкривалося їх обдарування та починалася переможна олімпійська дорога, з гордістю про своїх підопічних говорять у нашому університеті, де молоді математики продовжують шліфувати свій талант.

– Олександр, де цього року змагалися математики? Який склад учасників?

– Міжнародна олімпіада IMC (International Mathematics Competition) цього року вперше проходила в Україні. З 20 по 26 липня Одеса приймала представників 72 вузів із понад 30

країн у дитячому таборі "Молода гвардія", в якому із задоволенням відпочивали наші батьки, коли були піонерами. На долю Міністерства освіти і науки та Одеського національного університету імені Мечникова випали основні організаційні клопоти, з якими їм вдалося успішно впоратися. Правда, мешкали ми не в розкішних особняках, які були до наших послуг в Македонії та Болгарії в попередні роки. Але море було досить теплим і чис-

тим, а головне – зовсім поряд. Накупалися досхочу.

Помірялися силами зібралися понад 240 учасників – рекорд за всю історію IMC. З України з'їхалися 29 студентів із 8 вузів. НТУУ "КПІ" представляла команда ФТІ – четверо четвертокурсників, що перемогли і торік, та один першокурсник. Опікувалася політехніками (вже вчетверте) керівник команди Олена Валентинівна Остапенко, доцент ФТІ.

– Якщо не помиляюся, це четверта Ваша олімпіада: 2003 – друге місце, 2004 – абсолютне перше (Гран-прі), 2005 – абсолютне друге (Гран-прі), 2006 – знову перше (Гран-прі). Тож Ви – рекордсмен?

– У мене й справді рекорд – три Гран-прі крім мене ще ніхто не виграв. Правда, про перші 4 олімпіади даних на офіційному сайті <http://www.imc-math.org> немає. Тоді змагалися всього по 30-50 учасників з 5-10 країн, тому подія не так широко висвітлювалася в Інтернеті. Можливо, саме представники Східної Європи, які беруть участь в олімпіаді останнім часом, підняли її рівень і надали їй популярності.

– Що можете сказати про своїх колег по команді?

– У Бориса, Кирила та Богдана – дипломи III ступеня, а от Федорові Зубачу не повезло, він розв'язав не те, що вимагалось в задачі (хоча, по суті, довів більш складний факт), результат йому не зарахували, і він залишився без місця. Для четвертокурсників ця олімпіада була останньою – звичайно запрошуються студенти 1-4 курсів. А от на Федора покладаються великі надії.

– Пам'ятаю, як торік уся команда вболівала за Рибак: чи вдасться під час апеляції покращити результат. Як відомо, вдалося, і суттєво. А нині теж вдалися до перегляду оцінок?

Закінчення на 2-й стор. ➔

## СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

1 Конференція ректорів

1 Гордість КПІ

2 .....

До Дня ветерана

2 Вісті з конференцій

3 Скарбниця знань

.....

Перший звіт КПІ

4 Незнайомий Хрещатик

.....

Конкурс на кращий підручник

.....

Таланти КПІ – 2006

.....

Відеоанонс



# ГОРДІСТЬ КПІ

Закінчення.  
Початок на 1-й стор.

— Історія з апеляціями певною мірою повторилася. За попередніми результатами я був другим і відставав від лідера всього на 1 бал (а за кожну задачу дають 20 балів). Ці оцінки з самого початку видалися мені "підозрілими" — адже я приблизно знав, на що розраховувати. Справа в тому, що роботи перевіряють за один вечір після кожного туру (всього два тури по 6 задач). З такою кількістю учасників дуже важко нічого не переплутати. І дійсно — після апеляції мій найближчий суперник "піднявся" на 7 балів, а я — на 19 (майже ціла задача). Так що за перемогу довелося похвилюватися майже до самого нагородження. Але я намагався надто цим не перейматися.

**— Як проходили "робочі будні"?**  
— На цій олімпіаді я встановив і свій особистий рекорд — 204 бали з 240 можливих. У першому турі розв'язав і записав 5,5 задач із шести. Перед другим туром уже були відомі результати першого. Я був єдиним, хто "вийшов" зі 100 балів — це мене надихнуло. У другому турі розв'язав усі задачі, але встиг записати лише 5, та й то одну поспіхом — через це втратив 5 балів. Позначилися і втома, і сильна спека — близько 30 градусів (кондиціонерів у приміщенні не було).

Усі умови задач було викладено англійською. Розв'язання теж потрібно було писати англійською. Хоча раніше допускалися пояснення рідною мовою. Тепер, очевидно, вирішили "взятися до справи" радикально. Застрахали, що за користування іншою мовою ставитимуть максимум 15 балів, а не 20. Схоже, ніхто не зважився на цьому втратити свої бали.

**— За останні роки змінюється рівень учасників олімпіади?**

— Традиційно позмагатися з'їжджаються дуже досвідчені й добре підготовлені молоді математики. Перше місце вже 6 років поспіль дістається українцям або білорусам. Дуже добре себе зарекомендували поляки, угорці, іранці. Цього року класно виступили москвичі.

А от у київських фізтехівців "математичний ажіотаж" настає раз на 4 роки. На чотири паралелі старше нас у ФТІ навчалися Антон Мелліт і Сергій Торба, які свого часу ставали переможцями ІМС. Тепер наша "четвірка" вже другий рік успішно виступає разом. Сподіваюся, що нинішня паралель першокурсників буде гідною зміною. Ще надія на Федора, який перейшов на другий курс. Як на мене, то участь в олімпіаді, щодо набутого досвіду, важливіша і корисніша, ніж кілька місяців інтенсивної підготовки. Але й без підготовки успіху навряд чи досягнеш.

**— Хоча і небагато, але вільний час напевне був. Чим займалися, як відпочивали?**

— Враження від перебування в таборі залишилися тільки приємні. Нале спеціально для нас на другий день вода в морі "підігрілася" з 15 до 20 градусів. Так що купалися майже щодня, багато грали в футбол, волейбол, теніс. Ще була цікава морська прогулянка та екскурсія містом.

Така обстановка сприяла спілкуванню і знайомствам. Я потоваришував зі своїм основним суперником (який у підсумку став другим) — Олександром Єфімовим, першокурсником Московського держуніверситету. Дивно, що першокурсник показав такий високий результат!

Хоча до олімпіади я не поділяв суперників на основних і не основних. Кожний може себе виявити, і це треба враховувати! Ще перознайомилися з українцями з інших міст — Одеси, Дніпропетровська, Донецька, Львова, Харкова.

**— Усі Ваші друзі з розумінням ставляться до того, що в певні моменти для вирішення тих чи інших питань Ви... кидаєте монету. Вірите в прірмети?**

— Так. Тільки цього разу була не монетка, а "принцип парності". Справа в тім, що на 12-ти олімпіадах з математики, в яких я брав участь за час навчання в КПІ, я займав перші місця строго через раз. Коли цього року на Всеукраїнській олімпіаді я був другим і мені навіть відмовили в апеляції, я зрозумів — це знак. Та олімпіада була саме перед ІМС. Тож я налаштувався лише на перемогу. "Добрий знак" мене не розслабив, а навпаки — додав більше відповідальності й збірності. Це допомогло мені морально.

**— Як правило, організатори масових заходів старіють чи святі для своїх гостей. Церемонії відкриття-закриття олімпіади запам'яталися?**

— Так, церемонії організували дуже красиво. На відкритті виступав міністр освіти Станіслав Ніколаєнко. Також для нас влаштували концерт, але він проходив між турами олімпіади, тож на нього пішли не всі.

Запам'яталося знайомство з Олегом Кошиком. Він народився в Україні, але навчається в Тарту (Естонія). Як відомо, це країна, де вміння співати та поважати хороше виконання. І от на святковій вечірці після закриття олімпіади Олег запропонував нам виконати Гімн України. Не залишалось нічого іншого, як вийти на середину зали й заспівати "Ще не вмерла України...". Не знаю, як це звучало, але, сподіваюсь, наш гімн присутнім сподобався.

Того ж вечора — після нагородження — ми розпалили величезне багаття на березі моря. Було дуже красиво, весело і романтично.

**— Якщо не секрет, були пропозиції щодо навчання за кордоном?**

— Студентів, які посили перші два місяці, офіційно запросили на навчання до Бременського міжнародного університету. Туди ж запрошували й інших учасників, але вже неофіційно. Торік двоє студентів з Білорусі (що зайняли 1 і 7 місця) прийняли таке запрошення. А я вже вдруге відмовився — не хочеться залишати країну до закінчення університету. Вважаю, що за кордоном можна вчитися, приміром, в аспірантурі. А переривати навчання не бачу сенсу. Тим більше, що в Фізико-технічному дають дуже гарну освіту.

**— Олександр, Вам, як ветерану "олімпійського" руху в НТУУ "КПІ", добре відомо, якими зусиллями досягають перемоги та як потім починають у такому статусі талановиті й наполегливі студенти. Поділіться, будь ласка, з нашими читачами своїми спостереженнями.**

— Якщо чесно, у ФТІ (а на інших факультетах тим більше) не дуже вирізняють олімпіадників з-поміж інших студентів. Для багатьох викладачів головне, щоб усі підопічні вчасно склали залік, а не виділялись серед загалу. Хоча, без сумніву, олімпіадний рух в університеті має загальну підтримку керівництва, а також кількох ентузіастів серед наставників. Насамперед, це Олександр Сергійович Шкабара — автор багатьох олімпіадних задач і незмінний організатор внутрішньоуніверситетських математичних турнірів. До активних учасників олімпіад добре ставляться Андрій Анатолійович Дороговцев та Роман Миколайович Кадоб'янський, викладачі з ФТІ. Андрій Анатолійович свого часу сам був відомим "олімпійцем". Їх рівень та методи викладання сприяють підготовці до олімпіад — розвивають уміння розв'язувати задачі підвищеної складності.

Ще можна додати про фінансову підтримку. Студентів зазвичай відраджують на олімпіаду за рахунок вузу або факультету. У ФТІ на це коштів не шкодують — а це дуже важливо.  
**— Що б Ви хотіли сказати наостанок?**

— Хочу подякувати керівникам ФТІ, які багато років беруть на себе організаційні клопоти і знаходять можливість направляти своїх студентів на олімпіади різних рівнів. Вдячний керівнику команди Олені Валентинівні та викладачеві з Одеси Миколі Олександровичу Малаксіану, які провели апеляцію по моїй роботі й "відбили" потрібні для перемоги бали. А це не так просто — деякі перевіряльщики не люблять змінювати свої оцінки.  
**— Яким уявляєте своє майбутнє? Ким бачите себе в найближчі роки?**

— Перспективи? Збираюся займатися математикою як наукою. По-моєму, мій тип особистості саме для цього. Я дуже ірраціональний і роблю улюблену справу "із запалом". Робота на фірмі — це "не моє". Там треба пристосовуватися тощо. А от у науці так, як я, думаю, дуже потрібні.

Що тут додати. Такі, як Олександр Рибак, потрібні не лише в науці. Вони потрібні в будь-якій справі: освічені, талановиті й завзяті в роботі та товариські, відкриті й готові прийти на допомогу в житті.

Підготувала Н.Вдовенко

## 1 ЖОВТНЯ — ДЕНЬ ВЕТЕРАНА

Відповідно до указу Президента України від 24 вересня 2004 р. у нашій країні щорічно 1 жовтня відзначається День ветерана, який збігається з проведенням Міжнародного дня осіб похилого віку.

У грудні 2005 року з ініціативи активістів ветеранського руху та за підтримки керівництва університету було створено громадську організацію "Ветеран Національного технічного університету України "КПІ" ("Ветеран КПІ").

На добровільних засадах організація об'єднує ветеранів Великої Вітчизняної війни, локальних війн і конфліктів (учасників бойових дій, інвалідів, учасників війни), дітей війни, ветеранів праці, військової служби і органів внутрішніх справ та ветеранів університету.

На день заснування організація нараховувала близько 200 членів, переважно ветеранів Великої Вітчизняної війни. За незначний термін існування організація зросла чисельно, зміцнилась організаційно та вдосконалилась структурно. В інститутах, на факультетах та в структурних підрозділах університету було створено ветеранські осередки.

Головна мета організації — захист законних прав, соціальних, економічних, вікових та інших інтересів ветеранів, збереження і примноження традицій ветеранської організації університету, зміцнення її єдності. Не залишати поза увагою жодного ветерана, незалежно від того працює він чи заслужено відпочиває. На шану і подяку заслуговують усі, хто своєю звитяжною працею самовіддано примножував і примножує всевітню славу і честь нашого університету.

Одним із головних завдань громадської організації вищого навчального закладу ветерани вважають патріотичне виховання студентської молоді на кращих традиціях старших поколінь, культурного і духовного надбання народу України, поваги до батьків, збереження спадковості поколінь.

Нині організація "Ветеран КПІ" об'єднує понад 1200 науково-педагогічних працівників, службовців. Функціо-

нально, за напрямками діяльності, поділяється на секції, які очолюють заступники голови організації: ветеранів війни — М.В.Трихліб, ветеранів праці — А.М.Сімонова, ветеранів Збройних сил та органів правопорядку — В.П.Комар, секцію "Діти війни" — Ю.С.Синєкоп.

Рада ветеранів, до якої входять голови ветеранських осередків інститутів, факультетів та структурних

## Завжди в строю

підрозділів університету, щомісяця проводить засідання, де розглядаються питання поточної діяльності організації. Для забезпечення тісної взаємодії з іншими громадськими організаціями університету, на засідання запрошуються представники профкому співробітників, студентів, Студентської ради, Товариства сприяння обороні України.

Активно працюють, незважаючи на вік, голови ветеранських осередків В.І.Білокопитов (АСУ), М.С.Зарицький (ВПІ), К.Г.Нікітін, (РТФ), І.І.Клетченков (ФЕЛ), М.П.Панченко (ФММ), Б.Л.Божко (ФС), І.І.Петрушевський (ФФВС) та багато інших ветеранів.

За підсумками конкурсу (квітень 2006 р.) на кращу ветеранську організацію серед вищих навчальних закладів м. Києва, громадська організація "Ветеран КПІ" визначена однією із кращих.

Ці здобутки ветеранського руху неможливі без уваги та всебічної підтримки керівництвом університету.

*Шановні ветерани!*

*Бажаю Вам невичерпної енергії, оптимізму, нездоланної віри, шани і поваги, миру і добра!*

*Чекаємо на Вас за адресою: корпус №1, кім. 165-1; тел. 234-35-11.*

*З глибокою повагою,*

*Ю.В.Нестеренко,*

*голова громадської організації "Ветеран КПІ"*

## Системний аналіз та інформаційні технології



Виступає проф. В.Д.Романенко

Восьма міжнародна науково-практична конференція студентів, аспірантів і молодих учених "САІТ-2006", зорганізована НТСА НТУУ "КПІ", відбулася 14-16 вересня в нашому університеті. На цьому щорічному форумі молоді дослідники з України й інших країн представили доповіді про свої дослідження й відкриття у сфері системного аналізу складних систем, інтелектуальних систем прийняття рішень та прогресивних інформаційних технологій. Метою конференції є обмін прогресивними ідеями, пробудження

творчого підходу та стимулювання наукової діяльності студентів і молодих учених, ознайомлення молоді з найсучаснішими досягненнями науки.

На урочистому відкритті заходу до учасників і гостей звернувся проректор НТУУ "КПІ" з науково-педагогічної роботи, голова організаційного комітету "САІТ-2006" к.т.н., доц. Г.Б.Варламов, чл.-кор. НАН України, заступник голови програмного комітету "САІТ-2006" проф. Н.Д.Панкратова і заступник голови оргкомітету, голова НТСА НТУУ "КПІ" О.Пасіч-

ний. У роботі конференції взяли участь представники всевітньо відомих компаній, що працюють у галузі інформаційних технологій, — компанії-спонсори та партнери — Data Group, Novell, Cisco Systems, Microsoft, Oracle та ін.

У рамках роботи конференції відбувся круглий стіл на тему "Системний аналіз. Сучасний погляд", у роботі якого взяли участь: проф. Н.Д.Панкратова; керівник відділу розподілених інтелектуальних систем Міжнародного центру ЮНЕСКО/МПІ інформаційних технологій і систем д.т.н., професор Ю.Р.Валькман; заступник директора ННК "ІПСА" з навчально-виховної роботи д.т.н., проф. В.Д.Романенко; с.н.с. ННК "ІПСА" к.т.н. І.М. Головки; д.ф.н., професор С.А.Рижкова та інші вчені. Обговорювалися питання, пов'язані з роллю системного аналізу в сучасному суспільстві, наприклад, що може і що не може вирішити системний аналіз, як стати системним аналітиком, де на практиці сьогодні застосовується системний аналіз тощо.

У роботі наукового зібрання взяли участь понад 100 учасників з України, Росії, Польщі. На урочистому закритті "САІТ-2006" проаналізували виконану роботу та підвели підсумки. Доповідачі отримали дипломи і відзнаки за найкращі роботи.

*Інф. "КПІ"*

## Сучасні рішення для високопродуктивних обчислень

Дохленко, а виконавчий директор компанії "Юстар" Володимир Сав'як розповів про рішення своєї компанії у галузі високопродуктивних обчислень.

У роботі конференції взяли участь понад 100 науковців та викладачів НТУУ "КПІ". Отримана інформація, без сумніву, стане у пригоді для подальшої викладацької та наукової роботи.

*Інф. "КПІ"*

*Фото Г. Баданіна*



Виступає В.Сав'як



**30 ВЕРЕСНЯ – ВСЕУКРАЇНСЬКИЙ ДЕНЬ БІБЛІОТЕК**

Дуже символічно, що Всеукраїнський день бібліотек збігається з народним святом Віри, Надії, Любові та їх матері Софії. З давніх часів бібліотеки зберігали розумне, добре, вічне і передавали його від покоління до покоління. Були віки, коли книги – рукописні – зберігалися тільки в бібліотеках монастирів – там, де тоді проживали читачі. Сьогодні книги є в кожному домі, а знання можна отримати не лише з книг. Але й зараз бібліотеки залишаються скарбницями знань.

Така скарбниця у нашому університеті називається Науково-технічною бібліотекою НТУУ «КПІ» імені Г.І. Денисенка. Як і належить скарбниці, розташована вона в центрі території КПІ, на площі Знань. Бібліотека носить ім'я ректора КПІ, під керівництвом якого розгорнулося найбільше в історії вузу будівництво нових корпусів та гуртожитків, і сьогодні є найкращим пам'ятником Григорію Івановичу. А в належному стані ця скарбниця сьогодні підтримується завдяки наказу ректора М.З. Згуровського «Про фінансове забезпечення діяльності НТБ».

Бібліотека – унікальне місце, де безпосередньо зустрічаються і історія КПІ, і його майбутнє. Історія представлена пожевклими сторінками книг XIX – початку XX століття, майбутнє – студентами, які засвоюють знання, що зберігаються тут, і яким випадає продовжити справу і славу

своїх попередників і здобути КПІ нову славу.

Наша бібліотека – не тільки найкрасивіша, але й найбільша серед вузівських бібліотек України. 50 тисяч користувачів, 1300-1800 відвідувачів щодня, 15 читальних залів на 1500 місць.

До речі, про читальні зали. Коли до них заходиш, відчуваєш, що потрапив до храму. Зосереджені читачі сидять з такими обличчями, неначе віруючі під час молитви. Це не дивно. В церковних храмах віруючі спілкуються з вічним, в бібліотеці читачі долучаються до вічних істин. До того ж сповнені розуміння своєї високої місії працівники читальних залів вміють, за необхідності, м'яко, але переконливо підтримувати цю атмосферу духовності.

У бібліотеці, яка збиралася більше віку, є багато унікальних видань, серед яких – праці вчених КПІ, що зібрані в окремому залі. До них час від часу звертаються історики науки і техніки. Багато вже вийшло статей і книг, написаних на основі дослідження цих праць. А багато праць ще чекають на своїх дослідників.

Бібліотека, як кажуть, крокує в ногу з часом. Загальна інформатизація помітна і в бібліотеці. Комп'ютери у кожному залі, локальна комп'ютерна мережа, підключення до Інтернету... Втім, сьогодні цим мало кого здивуєш – багато киян можуть підключитися до Інтернету із своїх квартир. Але із квартир не можна

режимі он-лайн, так і на лазерних дисках. Крім того, читачі можуть безкоштовно замовляти електронні копії журнальних статей та матеріалів конференцій з Центральної технічної бібліотеки Німеччини (м. Ганновер).

Наша бібліотека тісно співпрацює і з зарубіжними культурними центрами, що знаходяться у Києві – Інститутом Гете, Французьким культурним центром, Британською Радою, Службою інформаційних ресурсів Посольства США в Україні. А з Українсько-японським культурним центром не просто співпрацює – він розташований в приміщенні бібліотеки.

Очолює цю надзвичайно складну установу Василь Герасимович Дригайло. Мабуть, мало хто знає, що ця скромна людина – Заслужений працівник культури України, член президії Української бібліотечної асоціації, автор книг з організації бібліотечної справи, що широко відомі на теренах колишнього СРСР. До речі, нещодавно на другій за значенням у бібліотечному світі Міжнародній конференції «Бібліотеки і асоціації в міллі-

вому світі: нові технології і нові форми співробітництва» В.Г.Дригайло за книгу «Основи наукової організації труда в библиотеке» був нагороджений медаллю лауреата конкурсу «Професійний підручник».

На запитання «Як справи?» Василь Герасимович починає розповідати про нове обладнання, нові надходження, з особливим задоволенням повідомляючи, що новими книгами бібліотека поповнюється також за сприяння факультетів і інститутів (серед яких виділяються факультети менеджменту і маркетингу, права, лінгвістики та інші), що нещодавно прореktor з наукової роботи проф. М.Ю. Ільченко передав бібліотеці 400 книг викладачів університету і вісників університету, що видання із своїх бібліотечок передали бібліотеці професор С.В. Денбіновецький, доцент ММІ І.С. Пистолькорств, колишній випускник КПІ проф. В. І.Мусієнко, що 200 нових книг свого видавництва з інформаційних технологій передав директор видавництва «Діалектика» В.Н. Штандя.

Як завжди, у професійне свято Василь Герасимович, разом з іншими керівниками привітає працівників бібліотеки.

А я привітаю їх зараз. Зі святом вас, дорогі і шановні наші хранителі знань КПІ! Віри вам, надії, любові. А мудрість – Софія – завжди з вами.

В.Миколаєнко

**СКАРБНИЦЯ ЗНАНЬ**



Науково-технічна бібліотека НТУУ «КПІ» ім. Г. Денисенка

користуватися багатьма науковими електронними журналами, базами даних, доступ до яких обмежений. А наша бібліотека має доступ до повнотекстових електронних баз – EBSCO, MEDLINE, Ліга-закон, The Springer Link online journal collection та інших, як в

У відділі історичних раритетів науково-технічної бібліотеки НТУУ «КПІ» зберігається чимало рідкісних видань, книжок, звітів, альбомів тощо. Увагу привернула невеличка за обсягом книжка «Отчет о состоянии Киевскаго Политехническаго Института императора Александра II за 1899г.». Для дослідників, які вивчають історію заснування та становлення Київської політехніки, ця книжка становить неабиякий інтерес. Адже інформація, що подається в ній, – це першоджерело історичних фактів, опис діяльності КПІ в перші роки після відкриття. Це дійсно унікальне видання. Його унікальність полягає перш за все в унікальності інформації, яку це видання пропонує читачеві.

Відомо, що у 1898 р. – році заснування КПІ – розпочали навчання 360 студентів, які розподілилися по 4-х відділеннях інституту таким чином: на механічному – 109, на інженерному – 101, на хімічному – 63, на сільськогосподарському – 87.

лярія, приймальна тощо. Таким чином, в хімічному корпусі вдалося розташуватися всьому інституту, хоча й зі значними незручностями через тісноту.

Заняття студентів навчальними предметами взагалі можна було назвати досить задовільними. Особливо добре вони навчалися в лабораторіях та кабінетах; багато студентів присвячували цьому значно більше часу, ніж було призначено за розкладом, і працювали вони іноді до пізнього вечора. Також добре займалися студенти кресленням та малюванням; крім занять у будні, які припинялися тільки з настанням темноти, було визнано за потрібне відкривати креслярські зали на декілька годин і по неділях, щоб дати можливість бажаним виконати до встановленого строку обов'язкові роботи. Це було необхідним у тих випадках, коли затримка у виконанні робіт виникала через хворобу чи з інших причин. Менш

Інституту багато допомагали приватні благодійники, які встановили стипендії для студентів. За звітний рік кількість таких стипендій становила 16 і вони представляли капітал у 90900 рублів.

Між тим, будівництво корпусів інституту тривало. Великого значення набула діяльність Будівельної комісії. У 1899 р. активну участь у її роботі брали професори КПІ Ю.М.Вагнер, С.П.Вотчал, С.М.Реформатський, К.О.Зворикін, М.І.Коновалов, Г.Г.Де-Метц, П.Р.Сльозкін, М.П.Чирвинський. До обов'язків членів Будівельної комісії входили розробка пропозицій щодо підбору обладнання для учбово-допоміжних підрозділів інституту, його отримання та встановлення на місці, організація фінансового документообігу, підготовка звітів для Правління інституту за зроблені придбання. Обладнання для учбово-допоміжних підрозділів, як правило, було придбане за рахунок коштів, що зна-

нився у 1899 році у зв'язку з відкриттям других курсів.

Так, наприклад, у 1899 р. з Московського сільськогосподарського інституту до КПІ на кафедру хімії був переведений ординарний професор М.І.Коновалов, на якого було покладено обов'язки декана хімічного відділення. Через кілька років, а саме у 1902 р., М.І.Коновалов стане ректором КПІ.

У тому ж 1899 р. із Імператорського Казанського університету на кафедру теоретичної механіки КПІ був переведений доктор прикладної математики, видатний математик О.П.Котельников.

Був залучений до викладання малювання у КПІ і відомий художник М.К.Пимоненко – ав-

Видатки на утримання інституту в 1899 р.

Таблиця 3

Утримання особового складу	83753 р. – к.
Бібліотека	5733 83
Хімічна лабораторія	5975 01
<b>Кабінети</b>	
Фізичний	2657 60
Зоологічний	2388 87
Ботанічний	1952 95
Інші підрозділи С.-Г. відділ	1475 66
Механічний	4554 87
Геодезичний	679 76
Навчальні посібники	1484 75
Друкування звітів	– –
Приймальний покій	349 47
Переписувачі і канцелярія	5897 54
Опалення і світло	12367 32
Водопостачання	251 86
Прибирання	6820 03
Прислуга	7598 98
Нагороди і посібники	2996 –
Літні заняття	– –
Наукові відрядження	1000 –
<b>Разом:</b>	<b>147937 50</b>

Таблиця 1

Відділення	1 курс	2 курс	Разом
Механічне	119	49	168
Інженерне	114	65	179
Хімічне	75	39	113
С/господарське	84	56	140
<b>Разом:</b>	<b>392</b>	<b>209</b>	<b>601</b>

Проте, до весняних перевірних екзаменів дотягнули не всі. А впродовж усього 1899 року було відраховано 208 студентів. Зважаючи на це, з метою збільшення кількості студентів на 2-му курсі було вирішено дозволити проведення осінніх перевірних екзаменів та конкурсного додаткового набору студентів на 2-й курс. Склад Київської політехніки після конкурсного відбору на 1 та 2-й курси восени 1899 року наведено в табл. 1.

На 1 січня 1900 року загальна кількість студентів становила 589 осіб. Цікавою є інформація у звіті щодо розподілу студентів за віросповіданням та за станом належності у 1899 р. (див. табл. 2).

У 1899 р. тривало будівництво корпусів інституту. Перший курс навчався у приміщенні Комерційного училища. Оренда цього приміщення тривала до осені 1899 р., після чого всі чотири відділення КПІ було переведено до хімічного корпусу, який до того часу було збудовано.

Дуже зручними були 12 великих зал площею по 50 кв. метрів кожна. 4 з них було відведено для занять хімією, 2 – для фізичного кабінету та лабораторного приміщення для практичних занять фізикою, ще в одній залі – облаштували тимчасову аудиторію для читання лекцій з'єднаним відділенням другого курсу, інші 5 зал було відведено для занять студентів кресленням та малюванням. Повністю функціонувала велика хімічна аудиторія. В інших кімнатах були облаштовані зоологічний та біологічний кабінети, лабораторії, менші аудиторії, бібліотека, канце-

**ДЖЕРЕЛО УНІКАЛЬНОЇ ІНФОРМАЦІЇ**  
**Перший звіт КПІ (1899 р.)**

ходились у розпорядженні Будівельної комісії, проте, частково, для тієї ж мети використовувалися кошти, виділені в кошторисі на утримання КПІ. Як приклад, можна навести розподіл цієї суми на різні потреби протягом 1899 р. (див. табл. 3). З наведеного розподілу випливає, що левова частина витрат йшла на утримання особового складу інституту. На другому місці за обсягами були витрати на опалення та освітлення приміщень, а разом з витратами на прибирання та утримання прислуги ці витрати становили майже третину від витрат на утримання особового складу інституту.

Цікавою є інформація щодо викладацького складу інституту, який значно попов-

тор численних полотен з життя українського народу.

Того року особовий склад Київської політехніки поповнили й інші талановиті професори та викладачі.

Багато хто з професорів та викладачів КПІ поєднували роботу в КПІ з викладанням в інших навчальних закладах або з роботою в інших організаціях. Так, наприклад, В.Є.Єрмаков, Б.Я.Букреев, Г.Г.Де-Метц, С.Г.Навашин, С.М.Реформатський – були професорами Університету Св. Володимира. М.К.Пимоненко викладав малювання в Київській Маловальній Школі, П.Р.Сльозкін – завідував контрольною лабораторією Міністерства Землеробства та Держав-

ного майна при Землеробному Синдикаті. В.Л.Кирпичов та К.О.Зворикін працювали в Київському відділенні Імператорського Російського Технічного Товариства, причому В.Л.Кирпичов був заступником голови цього відділення.

Як бачимо, звіт за 1899 р., тобто за перший повноцінний календарний рік роботи, підготовлений його авторами досить докладно і виважено. І, хоча, сам звіт за обсягом невеликий, проте, життя Київської політехніки представлено в ньому повно і всебічно. Тож, нехай і надалі невичерпні джерела нашої історії надихають нових і нових дослідників.

В. Яковий

Таблиця 2

Розподіл по курсах та відділеннях	Відділення								Разом		Всього
	Механіч.		Інженер.		Хіміч.		С/госп.		I	II	
	I	II	I	II	I	II	I	II			
<b>Розподіл студентів за:</b>											
<b>– віросповіданням:</b>											
православних	75	28	69	48	45	21	51	39	241	136	377
римсько-католиків	22	8	12	8	14	7	12	10	61	33	94
лютеран	4	3	3	1	5	1	2	2	14	7	21
одноріців	2		1						3		3
армяно-григоріанців	1	1	3	1	2	1			6	3	9
іудей	13	9	18	7	7	9	15	5	53	30	83
ашіткіан			1						1		1
реформатів			1						1		1
мусульман					1		1		2		2
<b>Разом:</b>	<b>117</b>	<b>49</b>	<b>108</b>	<b>65</b>	<b>74</b>	<b>39</b>	<b>81</b>	<b>56</b>	<b>380</b>	<b>209</b>	<b>589</b>
<b>– за станом належності</b>											
дворян та своїх чиновників	49	23	48	37	38	12	39	35	174	107	281
поч. громадян, купці I гільд.	6	2	5	1	4	1	6	5	21	9	30
духовного звання	3		3	2	1		1	1	8	3	11
військового стану	1	1	2	2			1	1	3	4	7
міщ., купці 2 гільд. ремісн.	43	19	41	16	23	24	28	10	135	69	204
селіан	9	1	6	3	6	1	5	4	26	9	35
інородці	2	3	2	4	1	1	1		6	8	14
козаки	4		1		1		1		7		7
<b>Разом:</b>	<b>117</b>	<b>49</b>	<b>108</b>	<b>65</b>	<b>74</b>	<b>39</b>	<b>81</b>	<b>56</b>	<b>380</b>	<b>209</b>	<b>589</b>



Погожі останні дні – гарна пора для прогулянок на свіжому повітрі. А для тих, хто приїхав учитися в КПІ з інших міст, – можливість розпочати знайомство з Києвом, з його історичними місцями. Звідки? – Звичайно, з Хрещатика! Адже він – історичне місце навіть з традиційного погляду. Хоча вік його порівняно з віком Києва можна вважати просто таки дитячим...

Упродовж багатьох століть на місці теперішньої головної вулиці держави вільно розлягалася посічена ярами, подекуди заросла хащами, а деінде заболочена, долина. Через ту її посіченість і перехре-

### Перший поштовх для розвитку Хрещатика був даний... Миколою I

У 1830 році цар Микола I підписав план спорудження нової Печерської фортеці у Києві. Наступного року почалося масове виселення мешканців вулиць, які попадали в зону забудови та спорудження широкої еспланади, яка створювалася навколо неї. Виселенці отримували від влади деяку компенсацію за зламаних домовки, і могли вибрати місце для будівництва на незаселених територіях. Більшість родин оселялися на пустельних тоді берегах Либіді. Але деякі, найбільш далекоглядні і заповзятливі,

нами і гранітною бруківкою. 1876 року на Хрещатицькій площі (тепер це майдан Незалежності) з'явилася й увінчана високим шпилем з фігурою небесного покровителя міста Святого Архистратига Михаїла, споруда Київської міської думи. Майже напроти неї, на розі Хрещатика і вулиці Інститутської відкрила свої двері Міська біржа, навколо почали працювати контори київських комерсантів і представництва великих банків.

Найфешенебельніші київські готелі намагалися залучити постояльців вигідним розташуванням і небаченими до тієї пори в Києві розкошами. Численних перехожих гостинно запрошували ресторани і кондитерські, якими особливо славився Хрещатик. "Солодкими королями" Києва вважалися Семен Балабуха та його спадкоємці, в фірмових магазинах яких продавали

жував багатьох. Утім, тоді, як і тепер, люди жили

### не солодощами одними...

На Хрещатику зосереджено було і культурне життя міста. Перший стаціонарний театр тут з'явився вже 1805 року – у садібі своєї дружини з дерев'яних колод його збудував київський міський архітектор Андрій Меленський. Розташовувався він приблизно там, де стоїть сьогодні Український дім, і проіснував до 1851 року. Утім, кияни без театрів і після його закриття не потерпали. До кінця XIX століття на Хрещатику постійно давали вистави вже вісім театрів. Невдовзі до них додалися ще й ілюзіони, один з яких – театр-сінематограф Шанцера, вважався одним з кращих у Європі.

Дуже любили кияни також "Аптеку для душі", що її відкрив на Хрещатику відставний капітан П.Должиков.

## НЕЗНАЙОМИЙ ХРЕЩАТИК, або Навіщо чекати до завтра?



Царська (Європейська) площа, 1892 р.



Хрещатик, початок XX ст.

щеність й називалася вона Хрещаткою (тобто назва її ніяк не пов'язана з хрещенням Русі, як найчастіше вважають). Посередині цієї долини в напрямку нинішньої Бесарабки протікав струмок, який навесні і після великих дощів перетворювався на сердитий потік, досить небезпечний для перехожих, що прямували з Верхнього міста на Липки. Утім, влітку струмок майже пересихав, і після того, як на ближніх кручах появилися перші хати, в ньому з насолодою приймали ванни качки та свині їхніх мешканців.

Перша кам'яна будівля з'явилася тут лише у 1797 році. Це був великий мурований двоповерховий будинок з двома флігелями, який побудував шляхтич Онуфрій Головинський. У 1849 році там розмістилася міська поштова контора, яка, хоча й перебувала, але місця з тієї пори вже не змінювала, лише назву. Тепер тут височіє київський Головоштамт.

Але справжнє освоєння цієї місцевості почалося після 1830 року.

почали скуповувати ґрунти в долині, де перехрещувалися не лише яри і урочища, але й шляхи, що з'єднували Верхнє Місто, Липки, Печерські Поділ. Київ саме вступив у період бурхливого розвитку, і багато ознак свідчили на користь того, що саме Хрещатицька долина має невдовзі стати головною артерією міста. Так воно і вийшло. Уже з середини 30-х років XIX ст. Хрещатик почав перетворюватися на головну торгову вулицю міста. За два десятиліття по тому його вже вважали "вулицею тисячі крамниць". Але впродовж досить довгого періоду він залишався переважно одноповерховим.

### Не зростав би, якби не лихоманка

Йдеться не про людські захворювання, а про період, який увійшов в історію столиці під назвою "будівельна лихоманка". Власне Київ пережив кілька її "нападів", перший з яких припав на 70-і роки XIX століття. Тоді Хрещатик прикрасився багатьма три- і чотириповерховими будинками, новими, в європейському дусі магази-

відомі далеко за межами Російської імперії "київські сухі варення" (секрети їхнього виготовлення нині, на жаль, утрачено). А єдиним місцем, де всі бажачі могли скуштувати тільки-но завезеного з Півдня кефіру, довгий час залишалася кондитерська Семадені. Не дивно тому, що вже з середини XIX століття Хрещатик став найулюбленішим і, до того ж, найпрестижнішим місцем прогулянок киян. Якщо додати, що з 1872 року по вечорах Хрещатик освітлювався спочатку газовими, а потім і електричними ліхтарями, то немає потреби доводити, чим саме він принад-

Цей "Кабінет для читання" був своєрідною бібліотекою, де можна було не лише брати книжки за абонементом, але й читати газети, лежачи на спеціально розставлених канапах, курити, купувати і знов здавати на продаж книжки. Лише у 1866 році у приміщенні Дворянського зібрання (там, де тепер стоїть Будинки профспілок) відкрилася публічна бібліотека з сучасною системою обслуговування.

### Хрещатик, яким його пам'ятають наші бабусі

XX століття змінило обличчя Хрещатика. Утім, сталося це не відразу. Протягом усього передвоєнного пері-

оду радянська влада використовувала те, що отримала в спадок від попередньої. Лише назви магазинів і контор змінилися. Модними стали не дуже зрозумілі сьогодні скорочення. Тимчасового перейменування зазнав навіть сам Хрещатик: з 1923 до 1937 року він називався вулицею Воробського. В приміщеннях колишньої Міської думи, на шпилі якої замість фігури небесного покровителя Києва Святого Архистратига Михаїла замайоріла зірка, розмістилися обком і міськом КП(б)У, у Біржі – Міська рада, в Купецькому зібранні – Палац піонерів і жовтенят. З нових споруд, що з'явилися на Хрещатику в ті часи, варто відзначити хіба що будинок центрального універмагу, що став пам'яткою не лише своєї епохи, але й пізнього конструктивізму. Проте більшість будинків головної вулиці столиці України до нашого часу не збереглися. І зруйновані вони були протягом одного лише тижня.

### Руйнація і відбудова

19 вересня 1941 року німці зайняли Київ. А 24 вересня в другій половині дня стався потужний вибух у приміщенні крамниці "Дитячий світ" на розі Хрещатика і Прорізної, куди населення, за наказом окупаційної влади, здавало радіоприймачі. Від детонації почали спрацьовувати й інші вибухові пристрої, що їх залишили радянські війська під час свого відступу. Почалася грандіозна пожежа Хрещатика. Горіло до 2 жовтня. Старий Хрещатик був практично винищений. Сьогодні загальновідомо, що якогось стратегічного значення ця акція не мала.

Після звільнення Києва на відбудову Хрещатика і проект створення його нового архітектурного ансамблю було оголошено всесоюзний конкурс. У ньому взяли участь провідні архітектори Києва, Харкова, Москви і Ленінграда. Отримані пропозиції розвинув і втілює у життя колектив авторів, очолюваний тодішнім головним архітектором Києва Анатолієм Добровольським. З того часу кілька перебудов (чи, радше, спотворень) зазнала колишня Хрещатицька площа, яка зветься тепер майданом Незалежності, й трохи змінила своє обличчя Бесарабська площа. З позамишеного століття до нас дійшли лише кілька поодиноких будинків, у яких розташовуються тепер різноманітні установи, і квартал з парної сторони Хрещатика від вулиці Богдана Хмельницького до бульвару Шевченка...

Дмитро Стефанович

## ОГОЛОШЕННЯ

Після літніх канікул ми поновлюємо роботу. Представляємо вам чергову серію фільмів, яку розміщуємо в комп'ютерній мережі Політеху.

### ЕКОЛОГІЯ: ДЕ БУДЕМО ЖИТИ?

Кожне місто виробляє сміття і отруту. Перше вивозиться за місто (подарунок археологам). Друге зливається у річку (привіт сусідам), або ж високими трубами викидається в небо подаль за місто (хай живе рідне село). В самому ж місті виникає ілюзія чистоти. До вашої уваги фільми про сміття, серед якого ми живемо.

#### Відходи

Куди діваються відходи? Спочатку перекочовують на звалища. А далі частина перегниває. Однак, залишаються ще дві частини, які потребують особливої уваги. Одна з них – відходи, які не гниють. Друга – які перетворюються на отруту. З часом просто не буде де жити, окрім як серед гір відходів. А ще цікавіше – жити на горі сміття, яка «естетично» прикрита землею. Реальний приклад такого поселення дивиться у фільмі. Ви дізнаєтеся, що ховається в глибині саркофагів новостворених звалищ.

#### Ерозія

Сонце, вода і вітер трощать каміння на дрібнішкі куочки. Далі за роботу береться життя, починаючи від моху і мікробів, які створюють ґрунти. На жаль, цей процес творення обривається людиною. В Альпах, тропіках, чи на грядочці – наше втручання скрізь призводить до спустошення. У фільмі ви побачите, як це відбувається.

#### Хімія та охорона навколишнього середовища

Майже на всьому, до чого доторкнулася хімія, можна ставити надпис «Отрута». В результаті маємо про-



блеми, від яких залежить життя. Як зробити чистим повітря? Як зберегти чистою воду? Що робити з твердими відходами? У фільмі ви почуєте відповіді.

#### Кислотні дощі

Багато з того, що є у повітрі, – небезпечно. Іноді це не визначити за запахом. Однак, можна помітити по деревах. Вони приймають на себе удар і... починають хворіти. Що саме робить дерева хворими? Дивіться фільм, і все зрозумієте.

#### Сміттєспалювальний завод «Енергія»

Туристичні агентства не водять екскурсій на звалища. Тож відправимось у відеоподорож. Ви побачите, як облаштовано одне із звалищ поблизу Києва. Чи надійне воно? Наскільки його вистачить? Як обійтись без нього? Із фільму дізнаєтеся про сміттєспалювальні заводи. Побачите, як вони працюють і чи варто їх боятися. Ця екскурсія вам сподобається!

#### Фільми знаходяться в каталозі

<ftp://public.ntu-kpi.kiev.ua/pub/video>

#### Відділ технічних засобів навчання

тел.: 241-76-76, e-mail: [inform@ntu-kpi.kiev.ua](mailto:inform@ntu-kpi.kiev.ua)



НАВЧАЛЬНА  
ТЕЛЕСТУДІЯ  
NTU-KPI

### НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ УКРАЇНИ "КИЇВСЬКИЙ ПОЛІТЕХНІЧНИЙ ІНСТИТУТ"

#### ОГОЛОШУЄ КОНКУРС

на здобуття премій НТУУ "КПІ" за кращі підручники,  
навчальні посібники та монографії у 2007 році

Термін подання документів – до 31 грудня 2006 р.

З переліком документів, що подаються на конкурс, та з умовами розгляду можна ознайомитися в організаційному відділі НДЧ (корп.1, к.138), та на сайті університету: [www.ntu-kpi.kiev.ua](http://www.ntu-kpi.kiev.ua) в розділі "Наукова робота" – Положення про премії НТУУ "КПІ".

Телефон для довідок: 454-92-00;

e-mail: [savitch@uap.ntu-kpi.kiev.ua](mailto:savitch@uap.ntu-kpi.kiev.ua)

#### УВАГА, КОНКУРС!

З метою сприяння розвитку художніх талантів та заохочення студентів, викладачів та співробітників університету до художньої творчості, картинна галерея ЦКМ НТУУ "КПІ" до дня студента 17 листопада відкриває загальноуніверситетський конкурс-виставку "Таланти КПІ – 2006".

Конкурс має наступні номінації: живопис, графіка, скульптура, декоративне мистецтво. Переможці конкурсу будуть нагороджені преміями по кожній номінації.

Місце проведення конкурсної виставки – виставкова зала 7 корпусу КПІ. Роботи приймаються протягом вересня і жовтня.

За всіма довідками звертатись у картинну галерею ЦКМ к.201, тел. 454-91-35.

### «КИЇВСЬКИЙ ПОЛІТЕХНІК»

газета Національного технічного  
університету України

«Київський політехнічний інститут»

✉ 03056, Київ-56  
проспект Перемоги, 37  
корпус № 1, кімната № 221

☎ гол. ред. 241-66-95; ред. 454-99-29

Головний редактор  
В.В.ЯНКОВИЙ

Провідний редактор  
В.М.ГНАТОВИЧ

Редактор  
Н.Є.ЛІБЕРТ

Дизайн та комп'ютерна верстка  
І.Й.БАКУН

Комп'ютерний набір  
Л.М.КОТОВСЬКА

Коректор  
О.А.КІЛХЕВИЧ

Ресстраційне свідоцтво Кі-130  
від 21. 11. 1995 р.

Друкарня АТЗТ«Атополь»,  
м. Київ, пр. Московський, 9  
Тираж 1500

Відповідальність за достовірність  
інформації несуть автори.  
Позиція редакції не завжди збігається  
з авторською.